

ראלף קליין אינו מחליף את מכנסיו

וברקוביץ אינו יורד מן המיגרש מבלי לקלוע

לי מלילי-הסדר. ההגדה כבר משעממת אותי, ורק בשביל הארוחה לא כדאי לצאת מהבית. אבל את הדלת אני כמצווה, משאיר פתוחה. אולי תיכנס דרכה הנביאה. **ראש עיריית אג'י-טוויל:** **בירה המורה, איבריהים** או מהי דיקטטורה? **ראש עיריית אג'י-טוויל:** **אם זוהי דמוקרטיה, או מהי דיקטטורה?** **ראש עיריית אג'י-טוויל:** **אם זוהי דמוקרטיה, או מהי דיקטטורה?** **ראש עיריית אג'י-טוויל:** **אם זוהי דמוקרטיה, או מהי דיקטטורה?**

מנהלם של מיפעלים כלכליים קפיטליסטיים (בין השאר: עץ לבד, של **יוסף קרמרמן** המנוח) טוען שאביו אמר לו אז: "חופש האדם אינו זהה בהכרח עם הדיקטטורה של הפרוליטריון." דיעה כזאת לא היתה יכולה לעלות על דעת תומכיו המישטר הקומוניסטי, באותן שנים. יוספליה היה רור צה שמישהו יכתוב ביוגרפיה מקיפה על אביו.

ההפקה הבאר-שבעית של דה לא היתה נקיה מתק'לות. באמצע החזרות אושפו השחקן הראשי של המחזה, **מורק חסמן**, בבית-החולים סורוקה בעיר. פאלק פנה לנהלת בית-החולים וקיבל אי-שור לערוך חזרות על המחזה, בהשתתפות שאר שחקני המחזה, בחדר-הרופאים. בקור מה החמישית של הבניין, בהשתתפות חסמן. לבכורה ה'ביא כל משתתף מתגונן לשאר חברי-הצוות. **שרגא הרפז** הביא לפאלק ספר, כמתנה על העבודה שהשקיע בבימוי. אור רח יוצא-דופן בהצגה הראשוני נה היה כוכב תיאטרון באר-שבע לשעבר, **דורון תבורי**, שאינו מחמיץ בכורות של ה'

לפתחה הוא יכין לו פסל של פרש בודד על אופנוע. **סגן ראש-הממשלה, שימחה ארליך**, נשאל אם אכן תפקידו כשר-אוצר היה הדבר הגרוע ביותר. ארליך, שהיה שר-האוצר הראשון של הליכוד, אישר זאת. ואף סיפר שזה אינו אופייני רק לישר-אל. שר-החקלאות הנוכחי סיפר שבתפקידו הקודם אירח בארץ את עמיתו הדני. כש'עברו השניים באולם-הנוסעים בנמל-התעופה בלוד מחאו אנשי שים כף. השר הדני, שאיש לא הכיר אותו, ושבוודאי לא אליו כוונו מחיאות-הכפיים, סיפר שבדנמרק אין אירוע כזה יכול להתרחש.

על אמונות טפלות של אנשי הקבוצה. כך, למשל, **מיקי ברקוביץ** אינו יורד מהמיגרש אחרי החימום שלפני תחילת המישחק, אם אינו קולע סל. קליין טוען שברקוביץ יכול להישאר לבדו במיגרש, לא לשעות ולשעות השופט ולג'י-סות לקלוע שוב ושוב. עד שייכנס הכדור. לקליין עצמו היתה בעבר אמונה שהוא אינו יכול להחליף מכנסים, שאותם לבש במישחק-ניצחון של מכ'בי. אך הוא נקלע לצרה, כאשר הקבוצה החלה לנצח כל הזמן, והוא נאלץ לשנות את מינהגו. מנהל הקבוצה, **עורר-הדין שימעיין מיוזרחי**, הוא בעל אמונה דומה. אין הוא מחליף

דרך מעניינת להיפטר משרות-מילואים מצא **ג'ורג' ספירן**. לפני שלושה חודשים הוא קיבל לביתו טופס עידכון פרטים מיוחדתו הצבאית, ובו נאמר שמילוי הטופס נחוץ ל'צרכי הצבתו ביחידה חדשה. ספירן, צנחן בעל כנפי-צינחה על רקע אדום, שצנח בקרב המיתלה המפורסם בימי מ'ב' צע'סיני, שהוא כיום איש ה'שמאל, מילא בקפדנות את ה'שאלון, אך הוסיף את הגיגיו במקום שיועד למילוי על-ידי שלישי-יחידה. הוא כתב שם שהוא יסרב לשרת בשטחים הכבושים, אך ברצון ובשמחה הוא יהיה מוכן לקחת חלק ב'פינוי תושבי ימית ואנשי הוועד

בארי ליבוביץ שחקן הכדורסל של הפועל תל-אביב מנסה כוחו בצילום (למעלה) ועושה זאת אחריו כדורסלן מכבי תל-אביב, ארל ויליאמס (משמאל), ודרל רובינסון מבית"ר תל-אביב (למטה). השלושה, המוכרים כשחקני כדורסל, החליטו, במסיבה משותפת, לראות מה כוחם בצילום. הם נטלו מצלמות מעיתונאים שהיו במקום, והתחילו לצלם.

החיים בארצות-הברית יבקשו להקים אצלכם מדינה עצמאית משלהם. תתנו להם? **הנ"ל:** "או אמרתי לו שיהודה ושומרון הם הלב של הארץ, ירושלים היא המוח - ואי אפשר להפריד בין הלב לבין המוח." **הנ"ל על הנ"ל:** "לא, לא הבחנתי בכל סימנים שהוא שחקן. הוא דיבר ממש מהלב." **הח"כית לשעבר מ'פילי:** **ד"ר ג'ו** היא חברה טובה של **דיונה**, אמו של **שמעיה אג'י-טוויל**, החשוד העיקרי בפרשת הרצח הכפול האחרון. כשנש'אלה כיצד היא מסבירה מה קרה לשמעיה, סיפרה שהיא מכירה את אנג'ל מגיל רך, אין לה הסבר למה שקרה לו, וכל מה שהיא יכולה לומר, זה ש"זהו אסון-טבע."

תיאטרון בנגב, למרות שעבר לתיאטרון העירוני בחיפה. **הצ'יר התימני אית'** **מר סיאני** עושה חיל בי-לוס-אנג'לס. כיאני שיצא לאר-צות-הברית לשלושה חודשים, לשם עריכת תערוכות, הצליח למכור עוד כמה עותקים מה'סידרה שלו, מרבד הקסמים. זהו קובץ של עשרה ציורי-חריטה. המתארים את עליית יהדות'תימן לארץ.

כסוקי השבוע

שרי-החקלאות שימי' יותר זמני מאשר להיות שר-בממשלה. **ח'ה ארליך:** "אין תפקיד **דן בן-אמון:** "נמאס

את החליפה שלו, כאשר המכ'בים מנצחים, עד שאוהדים. היודעים שמיוזרה אינו עני מרוד, שואלים אותו אם יש לו בעיות כספיות, או שאין לו חליפה נוספת. **פאט-מורגנה ייקרא** פונדק-הדרכים של כושי, ש' הוא מקים על אדמה מוחזרת בין חצבה ועין-יהב, בערבה. ידידו, **אודי רייך**, הבטיח ש'הבן, חבר קיבוץ עין-חרוד ו'

מאמן מכבי תל-אביב, **ראלף קליין**, מתכוון לכתוב ספר על המתרחש מאחורי ה'קלעים בקבוצת הכדורסל, אך עד שהוא יכתוב את הספר, כשיחידל לאמן, הוא מוכן לספר